

Sygn. akt IV U 1314/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Jerzy Zalasieński

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2015r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania L. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 4 listopada 2014 r. (Nr (...))

w sprawie L. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala L. M. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku

z wypadkiem przy pracy na okres od 01 października 2014r. do 30 września 2016r.

Sygn. akt IV U 1314/14

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 04.11.2014r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu L. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

W uzasadnieniu decyzji ZUS podniósł, że Komisja Lekarska ZUS nie stwierdziła, że ubezpieczony jest niezdolny do pracy.

Od decyzji tej odwołanie wniósł ubezpieczony L. M. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty. W uzasadnieniu odwołania podniósł, iż schorzenia powstałe na skutek wypadku przy pracy, na które cierpi nie pozwalają jej na wykonywanie pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie. Uzasadniając swoje stanowisko podniósł te same argumenty co w uzasadnieniu decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje.

Ubezpieczony L. M. urodzony (...) był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy powstałej na wypadku przy pracy do dnia 30.09.2014r. W dniu 04.09.2014r. wystąpił z wnioskiem o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres dołączając zaświadczenie o stanie zdrowia. Po przeprowadzeniu badania lekarskiego Lekarz Orzecznik ZUS stwierdził, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy. Komisja Lekarska ZUS po stwierdzeniu u wnioskodawcy choroby zwyrodnieniowej pourazowej kolana lewego uznała go za zdolnego do pracy. Badając sporną okoliczność niezdolności do pracy Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy: ortopedy K. K. i neurologa E. K.. Biegli w swojej opinii (k. 8-9 i 25) stwierdzili u ubezpieczonego zaawansowaną chorobę zwyrodnieniową stawu kolanowego lewego z ograniczeniem ruchomości, szpotawością, dolegliwościami bólowymi i niewydolnością chodu, niedowład nerwu strzałkowego lewego. Schorzenia te, zdaniem biegłych, powodują częściową niezdolność do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na okres od 1października 2014r. do 30 września 2016r.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Odwołanie jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt. 6 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2002r. Nr 199, poz. 1673 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej. Analiza materiału dowodowego zebranego w sprawie wskazuje, że ubezpieczony spełnia wszystkie warunki zawarte w tym przepisie. Odnośnie warunku niezdolności do pracy Sąd podzielił opinię biegłych, ponieważ została wydana przez lekarzy odpowiedniej specjalności po bezpośrednim zbadaniu ubezpieczonego i zapoznaniu się z dokumentacją lekarską. Sąd podzielił wnioski płynące z opinii biegłych. Przy ocenie opinii wydanych w rozpatrywanej sprawie Sąd miał na względzie, iż opinia biegłych podlega, jak inne dowody ocenie według art. 233 § 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji, jak dowód na stwierdzenie faktów, na podstawie kryterium prawdy i fałszu. Zgodnie z art. 233 § 1 kpc, Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego. Sąd nie jest związany opinią biegłego i ocenia ją na równi z innymi środkami dowodowymi w ramach swobodnej oceny dowodów.

W ocenie Sądu, dopuszczalne było oparcie rozstrzygnięcia na wnioskach z opinii neurologa E. K. i ortopedy K. K., którzy uznali, że L. M. jest osobą częściowo niezdolną do pracy na skutek wypadku przy pracy. Wnioski opinii zostały oparte na zebranej w sprawie dokumentacji lekarskiej oraz badaniu wnioskodawcy.

W ocenie Sądu wnioski zawarte w opinii biegłych są prawidłowe i logicznie uzasadnione. Opinia ta jest zupełna, jasna, zaś zawarte w niej stwierdzenia są kategoryczne. Biegli w sposób wyczerpujący i skrupulatny dokonali oceny stanu zdrowia opiniowanego, zaś wynikające z przeprowadzonych badań przedmiotowych i podmiotowych wnioski mają walor dowodowy. Podnieść należy, iż przy ocenie opinii biegłych lekarzy sąd nie może zająć stanowiska odmiennego, niż wyrażone w tej opinii, na podstawie własnej oceny stanu faktycznego (wyrok SN z 13 października 1987 r., II URN 228/87, PiZS 1988/7/62). Biegli zasadnie wskazali, że stan zdrowia L. M. kwalifikuje go do osób częściowo niezdolnych do pracy, a niezdolność ta ma związek z wypadkiem przy pracy jakiego doznał w dniu 27 sierpnia 1993r. Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych "niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu". Jednocześnie w art. 12 ust. 3 ustawy wskazano, iż "częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji". Ubezpieczony pracował w różnych zawodach. Był mechanikiem samochodowym, doręczycielem telegramów, prowadził działalność gospodarczą jako sprzedawca - handlowiec. Ma wykształcenie średnie. Prace jakie wykonywał wiązały się ze staniem, chodzeniem, dźwiganiem. W ocenie Sądu Okręgowego ubezpieczony w znacznym stopniu utracił zdolność do pracy fizycznej, jak również do pracy w handlu. Biegli podkreślili, że przeciwwskazana jest każda praca fizyczna jak

również inne prace wymagające długotrwałego chodzenia, chodzenia po schodach i po nierównościach, przenoszenia ciężarów, prac na wysokości. Zarówno praca mechanika samochodowego, doręczyciela, jak i w handlu wymaga dobrej sprawności fizycznej. Należy również podkreślić, że ubezpieczony nigdy nie wykonywał pracy umysłowej i kwalifikacje wynikające z formalnego wykształcenia utracił. Zdaniem Sądu w realiach niniejszej sprawy nie występowały okoliczności, które przemawiałyby za dopuszczeniem kolejnych opinii biegłych lekarzy, gdyż wszystkie niezbędne zagadnienia zostały wszechstronnie wyjaśnione w opinii już w sprawie sporządzonej. Biegli odnieśli się zarówno do wykształcenia ubezpieczonego, jak i do posiadanych przez niego kwalifikacji w kontekście stwierdzonych schorzeń.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art.477¹⁴par.2 kpc orzekł jak w wyroku.